

ΧΟΡΧΕ ΛΟΥΙΣ
ΜΠΟΡΧΕΣ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΕΙΣΑΓΟΓΗ • ΑΝΘΟΛΟΓΗΣΗ • ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ • ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΛΟΚΥΡΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

ΧΟΡΧΕ ΛΟΥΙΣ
ΜΠΟΡΧΕΣ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Εισαγωγή, ανθολόγηση, μετάφραση, σημειώσεις
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΛΟΚΥΡΗΣ

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως άνευ γραπτής αδείας του εκδότη η κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις Πατάκη – Σύγχρονοι κλασικοί
Χόρχε Λουίς Μπόρχες, *Ποιήματα*
Εισαγωγή, ανθολόγηση, μετάφραση, σημειώσεις, σελιδοποίηση:
Δημήτρης Καλοκύρης
Υπεύθυνος έκδοσης: Κώστας Γιαννόπουλος
Τυπογραφικές διορθώσεις: Αρετή Μπουκάλα
Φιλμ, μοντάζ: Κέντρο Γρήγορης Εκτύπωσης
Copyright© Maria Kodama, 1995
All rights reserved
Copyright© για την ελληνική γλώσσα Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ
(Εκδόσεις Πατάκη), 2013
Πρώτη έκδοση από τις Εκδόσεις Πατάκη, Ιανουάριος 2014
ΚΕΤ 8615 ΚΕΠ 30/14
ISBN 978-960-16-5128-6

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΛΑΡΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ,
ΤΗΛ.: 210.36.50.000, 210.52.05.600, 801.100.2665, ΦΑΞ: 210.36.50.069
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΟΥΡΤΣΑΣ (ΤΕΡΜΑ ΠΟΝΤΟΥ – ΠΕΡΙΟΧΗ Β' ΚΤΕΟ),
570 09 ΚΑΛΟΧΩΡΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ΤΗΛ.: 2310.70.63.54, 2310.70.67.15, ΦΑΞ: 2310.70.63.55
Web site: <http://www.patakis.gr> • e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

<i>Εισαγωγή του μεταφραστή</i>	13
[<i>Πρόλογος του ποιητή</i>]	35
[ΠΡΩΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ]	
Ύμνος στη θάλασσα	39
Τα τραμ	41
Ερωτικό προαίσθημα	42
Ο ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ (<i>EL HACEDOR</i> , 1960)	
Ποίημα των δώρων	43
Το ρολόι της άμμου	45
Σκάκι I	47
II	48
Οι καθρέφτες	49
Ελβίρα δε Αλβεάρ	51
Σουζάνα Σόκα	52
Το φεγγάρι	53
Η βροχή	57
Στο πορτρέτο ενός λοχαγού των στρατευμάτων του Κρόμγουελ	58
Σ' έναν παλιό ποιητή	59
Η άλλη τίγρη	60
Blind Pew	62
Αναφορά σ' έναν ίσκιο του 189...	63
Αναφορά στο θάνατο του συνταγματάρχη Φραγκίσκου Μπόρχες (1833-1874)	64
Οι Μπόρχες	65
Στον Λουίς ντε Καμόενς	66

192...	67
Ωδή γραμμένη το 1960	68
Αρχίζοντας τη μελέτη της αγγλοσαξονικής γραμματικής	70
Λουκάς, ΚΓ΄	71
Αδρογκέ	72
Ποιητική τέχνη	74
<i>ΜΟΥΣΕΙΟ</i>	
Τετράστιχο	75
Όρια	76
Ο ποιητής διακηρύσσει τη φήμη του	77
Ο μεγαλόψυχος εχθρός	78
Le regret d'Héraclite	79
Επίλογος [στον <i>Δημιουργό</i>]	80
 Ο ΑΛΛΟΣ, Ο ΙΔΙΟΣ (<i>EL OTRO, EL MISMO</i> , 1964)	
Επαγωγικό ποίημα	81
Ποίημα του τέταρτου στοιχείου	83
Σ' έναν ελάσσονα ποιητή της Ανθολογίας	85
Σελίδα στη μνήμη του συνταγματάρχη Σουάρες, νικητή του Χουνίν	86
Ματθαίος ΚΕ΄, 30	88
Μια πυξίδα	89
Ένα κλειδί στη Θεσσαλονίκη	90
Όρια	91
Το Γκόλεμ	93
Σ' εκείνον που δεν είναι νέος πια	96
Ο άλλος	97
<i>Οδύσσεια</i> , εικοστή τρίτη ραψωδία	98
Σνόρι Στούρλουσον (1179-1241)	99
<i>Everness</i>	100
Σπινόζα	101
Σονέτο του κρασιού	102
Ισπανία	103
Άλλο ποίημα των δώρων	105
Η πείνα	108

ΤΟ ΕΓΚΩΜΙΟ ΤΗΣ ΣΚΙΑΣ (ELOGIO DE LA SOMBRA, 1969)

Ιωάννης Ι', 14	109
Ηράκλειτος	111
Καίμπριτζ	112
Νέα Αγγλία, 1967	114
Τζέιμς Τζόυς	115
<i>The Unending Gift</i>	116
20 Μαΐου 1928	117
Ο λαβύρινθος	119
Λαβύρινθος	120
Σε κάποιο πνεύμα, 1940	121
Τα πράγματα	122
Ρουμπαγιάτ	123
Ισραήλ	124
Ιούνιος 1968	125
Ο φύλακας των βιβλίων	126
Οι γκάουτσος	128
Ασεβέδο	130
Επικλήση στον Τζόυς	131
Ισραήλ, 1969	133
Δύο εκδοχές του «Ritter, Tod und Teufel», I	135
II	136
Μπουένος Άιρες	137
Περικοπές από ένα απόκρυφο ευαγγέλιο	139
Ένας αναγνώστης	142
Εγκώμιο της σκιάς	143

ΤΟ ΧΡΥΣΑΦΙ ΤΩΝ ΤΙΓΡΕΩΝ (EL ORO DE LOS TIGRES, 1972)

Ταμερλάνος (1336-1405)	145
Το παρελθόν	147
Τάνκας	149
Σουζάνα Μπομπάλ	151
Στον Τζον Κητς (1795-1821)	152
<i>On His Blindness</i>	153
Η αναζήτηση	154
<i>Religio medici</i> , 1643	155
1971	156

Πράγματα	157
Ο γκάουτσο	159
Εσύ	161
Ποίημα του συνόλου	162
Ο φρουρός	163
Στη γερμανική γλώσσα	164
Του θλιμμένου	165
Η θάλασσα	166
Στον πρώτο ποιητή της Ουγγαρίας	167
Ο ερχομός	168
Η δοκιμασία	170
1891	172
1929	173
Ο Χένγκιστ ζητάει άντρες (449 μ.Χ.)	175
Στην Ισλανδία	177
Σ' έναν γάτο	179
Ηστ Λάνσινγκ	180
Στο κογιότ	181
Το χρυσάφι των τίγρεων	182

ΤΟ ΣΚΟΤΕΙΝΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ (*LA ROSA PROFUNDA*, 1975)

Εγώ	183
Κοσμογονία	184
Το όνειρο	185
Ο Μπράουνινγκ αποφασίζει να γίνει ποιητής	186
Απογραφή	188
Είμαι	189
Δεκαπέντε νομίσματα	190
Πρωτέας	194
Μπρούνανμπουργκ, 937 μ.Χ.	195
Ο τυφλός, I	196
II	197
Ένας τυφλός	198
Ο εξόριστος (1977)	199
Τα βιβλία μου	200
Φυλαχτά	201
<i>The Unending Rose</i>	202

ΤΟ ΣΙΔΕΡΕΝΙΟ ΝΟΜΙΣΜΑ (*LA MONEDA DE HIERRO*, 1976)

Ελεγείο της ανέφικτης ανάμνησης	203
Ένα κλειδί στο Ηστ Λάνσινγκ	205
Χέρμαν Μέλβιλ	206
Η σελήνη	207
Ματθαίος ΚΖ΄, 9	208
<i>Ein Traum</i>	209
Ηράκλειτος	210
Η κλεψύδρα	211
Σημεία	212
Δεν είσαι οι άλλοι	213
Το σιδερένιο νόμισμα	214

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ (*HISTORIA DE LA NOCHE*, 1977)

Αλεξάνδρεια, 641 μ.Χ.	215
Η τίγρη	216
Ο Ενδυμίων στον Λάτμο	217
Γκούναρ Θόργκιλσον (1816-1879)	219
Μουσικό κουτί	220
<i>Things that Might Have Been</i>	221
Ο ερωτευμένος	222
Ο καθρέφτης	223
<i>The Thing I Am</i>	224
Ένα Σάββατο	226
Ο Αδάμ είναι η σποδός σου	227
Ιστορία της νύχτας	228

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ (*LA CIFRA*, 1981)

Ρόντα	229
Καρτέσιος	230
Μπέππο	231
Αποκτώντας μια εγκυκλοπαίδεια	232
Εκείνος	233
<i>Εκκλησιαστής</i> , 1-9	234
Δύο μορφές αϋπνίας	235
Επίλογος	236
Ύμνος	237

Η ευτυχία	238
Μπλέηκ	239
Ο δημιουργός	240
Νοσταλγία του παρόντος	241
Ποίημα	242
Το πλέγμα	244
Ενύπνιον	245
Η φήμη	246
Οι δίκαιοι	247
Ο συνένοχος	248
Δεκάξι χάικου	249
Ο αριθμός	252

ΟΙ ΣΥΝΩΜΟΤΕΣ (*LOS CONJURADOS*, 1985)

Καίσαρ	253
Τριάδα	254
Κεμήλια	255
Είναι τα ποτάμια	256
Ονειρεύεται κάποιος	257
Κάποιος θα ονειρευτεί	260
Κάτοχοι του χτες	261
1982	262
Οι συνωμότες	263

<i>Σημειώσεις του μεταφραστή</i>	265
----------------------------------	-----

≈

[Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ Τ Ο Υ Π Ο Ι Η Τ Η]

≈

Χωρίς να το έχω προσχεδιάσει, αφιέρωσα την ήδη μακριά ζωή μου στη λογοτεχνία, στη διδασκαλία, στην απραξία, στην ήρεμη περιπέτεια της συζήτησης, στη φιλολογία, που την αγνοώ, σ' αυτή τη μυστήρια μανία, το Μπουένος Αιρες, και στις περιπλοκότητες που, όχι χωρίς κάποια δόση υπεροψίας, αποκαλούνται μεταφυσική. Ταυτόχρονα, δεν έλειψε από τη ζωή μου και η φιλία μερικών ανθρώπων, που είναι και το ουσιαστικότερο. Πιστεύω πως δεν έχω ούτε έναν εχθρό ή, αν έχω κάποιους, ποτέ δεν μ' άφησαν να το καταλάβω. Η αλήθεια είναι ότι κανείς δεν μπορεί να μας πληγώσει, παρά μόνο εκείνοι που αγαπάμε.

[...]

Ο εκδότης μου, με προέτρεψε με την ευκαιρία αυτού του προλόγου να διατυπώσω την αισθητική μου. Τόσο η πενία μου όσο και η βούλησή μου είναι αντίθετες σ' αυτή την προτροπή. Δεν έχω καμιά αισθητική θεωρία. Ο χρόνος με δίδαξε ορισμένα τεχνάσματα: ν' αποφεύγω κάποια συνώνυμα, που έχουν το μειονέκτημα να υποβάλλουν φανταστικές διαφορές· ν' αποφεύγω ισπανισμούς, αρχαϊσμούς και νεολογισμούς· να προτιμώ τις καθημερινές λέξεις αντί για τις εντυπωσιακές· να παρεμβάλλω σε μια διήγηση δευτερεύοντα περιστατικά, τα οποία απαιτεί για ο αναγνώστης· να επινωώ μικροασάφειες, εφόσον, αν η πραγματικότητα είναι ακριβής, η μνήμη δεν είναι· να εξιστορώ τα περιστατικά (αυτό το διδάχτηκα από τον Κίπλινγκ και τις ισλανδικές

σάγκες) σαν να μην τα καταλαβαίνω εντελώς· να μην ξεχνώ ότι όλοι αυτοί οι κανόνες δεν είναι υποχρεωτικοί και ότι, με τον καιρό, αναγκάζεσαι να τους καταστρατηγείς. Τέτοιου είδους τεχνάσματα ή συνήθειες δεν διαμορφώνουν βέβαια μια αισθητική. Άλλωστε είμαι δύσπιστος ως προς τις αισθητικές. Κατά κανόνα δεν απέχουν πολύ από το να είναι άχρηστες γενικεύσεις που ποικίλλουν από συγγραφέα σε συγγραφέα ή ακόμα από κείμενο σε κείμενο και δεν μπορούν να είναι παρά περιστασιακά ερεθίσματα ή εργαλεία.

[...]

Ένας τόμος, αυτός καθαυτός, δεν αποτελεί αισθητικό γεγονός· είναι ένα φυσικό αντικείμενο ανάμεσα στα άλλα. Το αισθητικό γεγονός συντελείται μόνο όταν γράφεται ή όταν διαβάζεται. Είναι κοινός τόπος να πει κανείς ότι ο ελεύθερος στίχος δεν είναι τίποτε άλλο από μια τυπογραφική επίφαση· σκέφτομαι πως πίσω από τον ισχυρισμό αυτό κρύβεται ένα ψέμα. Πέρα από το ρυθμό, η τυπογραφική μορφή του στίχου χρησιμεύει στο να προαναγγέλλει στον αναγνώστη ότι αυτό που πρέπει να περιμένει είναι ποιητική συγκίνηση κι όχι πληροφόρηση ή συλλογισμοί. Κάποτε φιλοδόχησα να πετύχω την πλατιά αναπνοή των ψαλμών ή του Ουώλτ Ουίτμαν· ύστερα από τόσα χρόνια διαπιστώνω, με κάποια μελαγχολία το δίχως άλλο, ότι περιορίστηκα στο να χρησιμοποιώ εναλλάξ ορισμένα κλασικά μέτρα: το αλεξανδρινό, τον εντεκασύλλαβο, τον επτασύλλαβο.

[...]

Η ποίηση δεν είναι λιγότερο μυστηριώδης από τα υπόλοιπα στοιχεία του κόσμου. Ένας ή δύο πετυχημένοι στίχοι δεν μπορούν να εξάπτουν τη ματαιοδοξία μας, αφού είναι δωρεά της Τύχης ή του Πνεύματος· μόνο τα λάθη είναι δικά μας. Ελπίζω ο αναγνώστης να ανακαλύψει στις σελίδες μου κάτι που να αξίζει τον κόπο να διατηρηθεί στη μνήμη του· σ' αυτό τον κόσμο η μορφιά είναι κάτι κοινό.

[...]

Για έναν πραγματικό ποιητή, κάθε στιγμή της ζωής, κάθε γεγονός, θα πρέπει να είναι ποιητικό, αφού κατά βάθος όντως είναι. Απ' όσο ξέρω, κανείς δεν έχει φτάσει μέχρι σήμερα σε τέτοιο βαθμό επαγρύπνησης. Ο Μπράουνινγκ και ο Μπλέηκ τον πλησίασαν περισσότερο από οποιονδήποτε άλλον. Ο Ουίτμαν ήταν στραμμένος προς αυτή την κατεύθυνση αλλά οι λεπτομερείς απεριθμήσεις του δεν ξεπερνούν πάντα τις αδιάφορες καταλογογραφήσεις. Δυσπιστώ στις λογοτεχνικές σχολές, τις οποίες θεωρώ ως διδακτικές κατασκευές για την απλοποίηση του αντικείμενου τους, αν όμως με υποχρέωναν να δηλώσω την καταγωγή των στίχων μου, θα αναφερόμουν στο μοντερνισμό, αυτή τη μεγάλη απελευθέρωση, που ανανέωσε τις πάμπολλες λογοτεχνίες που έχουν κοινό τους όργανο τα ισπανικά και που έφτασε, ασφαλώς, μέχρι και την Ισπανία. Μίλησα αρκετές φορές με τον Λεοπόλδο Λουγόνες, άνθρωπο μοναχικό και υψηλόφρονα· συνήθιζε να διακόπτει τη ροή της συνομιλίας για να αναφερθεί στον «φίλο και δάσκαλό μου, τον Ρουμπέν Δαρίο». (Πιστεύω, εξάλλου, ότι οφείλουμε να τονίσουμε τις συγγένειες της γλώσσας μας, όχι τις τοπικές της διαφορές.) Όσο για τις επιδράσεις που θα φανούν σ' αυτόν τον τόμο... Καταρχήν, οι συγγραφείς που προτιμώ – ήδη κατονόμασα τον Ρόμπερτ Μπράουνινγκ· κατόπιν, εκείνοι που διάβασα και τους οποίους απηχώ· κατόπιν, εκείνοι που δεν διάβασα ποτέ αλλά τους έχω μέσα μου. Μια γλώσσα είναι μια παράδοση, ένας τρόπος να αισθάνεσαι την πραγματικότητα, όχι ένα αυθαίρετο απόθεμα συμβόλων.

ΧΟΡΧΕ ΛΟΥΙΣ ΜΠΟΡΧΕΣ

HIMNO DEL MAR

Para Adriano del Valle.

Yo he ansiado un himno del Mar con ritmos amplios como las olas que gritan;
 Del Mar cuando el sol en sus aguas cual bandera escarlata flamea;
 Del Mar cuando besa los pechos dorados de vírgenes playas que aguardan sedientas;
 Del Mar al aullar sus mesnadas, al lanzar sus blasfemias los vientos,
 Cuando brilla en las aguas de acero la luna bruñida y sangrienta;
 Del Mar cuando vierte sobre él su tristeza sin fondo
 La Copa de Estrellas.

Hoy he bajado de la montaña al valle
 y del valle hasta el mar.
 El camino fué largo como un beso.
 Los almendros lanzaban madejas azuladas de sombra sobre la carretera
 y, al terminar el valle, el sol
 gritó rubios Golcondas sobre tu glauca selva: ¡Mar!
 ¡Hermano, Padre, Amado...!
 Entro al jardín enorme de tus aguas y nado lejos de la tierra.
 Las olas vienen con timera enorme de espuma,
 En fuga hacia el fracaso. Hacia la costa,
 con sus picachos rojos,
 con sus casas geométricas,
 con sus palmeras de juguete,
 que ahora se han vuelto lívidos y absurdos como recuerdos
 yertos!

Yo estoy contigo, Mar. Y mi cuerpo tendido como un arco
 lucha contra tus músculos ruidos. Sólo tú existes.
 Mi alma desecha todo su pasado
 Como en nórdico cielo que se deshoja en copos
 errantes!

Oh instante de plenitud magnífica;
 Antes de conocerte, Mar hermano,
 Largamente he vagado por errantes calles azules con oriflomas de faroles
 Y en la sagrada media noche yo he tejido guirnaldas
 De besos sobre carnes y labios que se ofrendaban,
 Solemnes de silencio,
 En una floración
 Sangrienta...

Pero ahora yo hago don a los vientos
 de todas esas cosas pretéritas,
 pretéritas... Sólo tú existes.
 Atlético y desnudo. Sólo este fresco aliento y estas olas,
 y las Copas Azules, y el milagro de las Copas Azules.
 (Yo he soñado un himno del Mar con ritmos amplios como las olas jadeantes.)
 Ansio aún crearte un poema
 Con la cadencia adámica de tu oleaje,
 Con tu salino y primeral aliento,

Ύμνος στη θάλασσα

(ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ)

Έναν ύμνο λαχτάρησα στη θάλασσα σε ρυθμούς απλωμένους
σαν τις κραυγές των κυμάτων
στη θάλασσα όταν ο Ήλιος στα νερά της σαν κατακόκκινη ση-
μαία κυματίζει
στη θάλασσα όταν φιλά τα χρυσαφένια στήθη των παρθένων
ακτών που καρτερούν διψασμένες
στη θάλασσα καθώς ουρλιάζουν οι ορδές της κι εξακοντίζουν
οι ανέμοι τις βλαστήμιες τους
όταν αστράφτει μέσα στ' ατσάλινο νερό η λαμπερή και αιμό-
φυρτη σελήνη
στη θάλασσα όταν πάνω της διαχέει την απροσμέτρητη πίκρα
του το Κύπελλο των Άστρων.
Σήμερα κατηφόρισα απ' το βουνό στην κοιλάδα
κι απ' την κοιλάδα στη θάλασσα.
Ο δρόμος τράβαγε μακρύς όσο κρατάει ένα φιλί.
Οι μυγδαλιές σκορπούσαν τις γαλανές σκιές των κορυφών
τους πάνω στο μονοπάτι
και στην κορφή της κοιλάδας, ο ήλιος
τινάζει τις ολόχρυσες Γολκόνδες του στο γλαυκό σου δάσος:
Θάλασσα!
Μητέρα, Αδελφή, Ερωμένη!...
Διασχίζω τους απέραντους κήπους των νερών σου και κολυμπώ
μακριά από τη στεριά.
Τα κύματα έρχονται, με τους εύθραυστους θυσάνους των
αφρών και χάνονται μες στη βουή. Προς την ακτή.
Με τις κοκκινωπές βουνοκορφές της
με τα γεωμετρικά της σπίτια
με τις φοινικιές της, έρμαια του ανέμου
που τώρα έχουν γίνει πελιδνά και παράλογα σαν αποκρυστα-
λωμένες μνήμες!

.....

Θάλασσα! Ήλιε! Απέραντη κοίτη!
Και ξέρω γιατί σ' αγαπώ. Ξέρω πως είμαστε πολύ γερασμένοι,
κι ότι οι δυο μας γνωριζόμαστε εδώ κι αιώνες.
Ξέρω πως στα σεπτά και γελαστά νερά σου πρωτάναψε ο
όρθρος της Ζωής.
(Στην τέφρα ενός τριτογενούς απομεσήμερου ακούστηκαν
οι πρώτοι μου παλμοί στην αγκαλιά σου.)
Ω πρωτεόμορφη, βγήκα από μέσα σου!
Κι οι δυο μας αλυσοδεμένοι και περιπλανώμενοι·
κι οι δυο μας με ακόρεστη τη δίψα γι' άστρα·
κι οι δυο μας φως, αέρας, δύναμη, σκοτάδια·
κι οι δυο μας με τις απέραντες επιθυμίες μας, μα και τη φοβερή
μας δυστυχία!

1919

Τα τραμ

Με το όπλο επ' ώμου
τα τραμ
περιπολούν στις λεωφόρους
Πλήρη της σκεπής τους κάτω απ' την ιστοφορία
ενός ουρανού από μπαλκόνια και προσόψεις
κάθετη σαν κραυγές
Κραυγαλέες αφίσες εκτελούν
στα ύψη τις γιγάντιες ακροβασίες τους
Δυο ράγες τεντώνουν την άσφαλτο
και ο τρολές βιολιστής πάει παίζοντας στο πεντάγραμμο
της νύχτας
και τα πλαϊνά του λιχνίζουν
στιγμαϊαίες ηχητικές παλέτες.

1921